

N:o 151.

Uppläst och godkänd hos Första Kammaren den 21 maj 1902.
— — — — Andra Kammaren den 21 — —

Riksdagens skrifvelse till Konungen i anledning af dels väckta förslag om inskränkning i inmutningsrätten, dels ock Kongl. Maj:ts proposition angående upplåtelse af den kronan tillkommande jordegareandel i grufva.

(Sammansatta stats- och lagutskottets utlåtande n:o 6.)

Till Konungen.

1:o.

Uti två inom Riksdagen väckta, med hvarandra såväl i afseende på yrkandet som motiveringen lika lydande motioner har yrkats, att Riksdagen ville för sin del antaga följande

»Lag,

innefattande inskränkning i inmutningsrätten.

Häri genom förordnas som följer:

Inom Norrbottens län må endast för kronans räkning inmutning ske å kronojord, som ej under ständig besittningsrätt innehafves eller är till boställe anslagen.

Denna lag träder genast i kraft.»

I motionerna har erinrats, att Eders Kongl. Maj:t den 28 februari 1902 anbefalt kommerskollegium att, efter hörande af Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i Norrbottens län och bergmästaren i norra distriktet, inkomma med utlåtande, huruvida och i hvilken omfattning inmutningsrätten syntes kollegium böra upphävas eller tills vidare suspenderas, samt att kollegium, sedan Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande och bergmästaren yttrat sig i ämnet, med öfverlemnande af dessa myndigheters yttranden, den 2 april 1902 afgifvit eget utlåtande i ärendet. Med anledning af hvad Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande i sitt ifrågavarande yttrande anfört, syntes inom Norrbottens län å kronojord, som ej under ständig besittningsrätt innehades eller vore till boställe anslagen, inmutning tills vidare icke böra få ega rum annat än för kronans räkning.

Af handlingarna i ofvanberörda ärende har Riksdagen funnit framgå, att i afseende å malmfyndigheters inmutning och hvad dermed sammanhänger synnerligen betänkliga missförhållanden inom Norrbottens län gjort sig gällande och ännu förefinnas, hvilka torde böra föranleda, att det toges under öfvervägande, huruvida icke genom ändrade lagbestämmelser eller på annat sätt de anmärkta missförhållandena må kunna aflägsnas och deras återupprepande förebyggas. Under den tid, som måste åtgå intill dess, efter noggrann utredning af alla de omständigheter, som vid frågans pröfning böra tagas i betraktande, något definitivt beslut må kunna fattas angående en sak af så allvarlig och stor betydelse som den nu ifrågavarande, torde provisoriska åtgärder böra vidtagas för att åtminstone i någon mån motverka, att de faktiska förhållandena hinna gestalta sig ännu mer otillfredsställande och invecklade än för närvarande. I sådant afseende har Riksdagen ansett det vara lämpligt, att inmutningsrätten varder under någon viss bestämd tid inskränkt på det sätt, som i motionerna föreslagits. Då föreliggande fråga redan är af Eders Kongl. Maj:t upptagen till behandling och Riksdagen antager, att Riksdagen har att från Eders Kongl. Maj:t förvänta förslag i ämnet, så snart detta låter sig göra, har Riksdagen ansett, att berörda tid för den provisoriska inskränkningen i inmutningsrätten lämpligen bör begränsas till slutet af nästkommande års riksdag eller närmare bestämdt intill den 15 maj 1903. Då den inskränkning, som nu ifrågakommer, alltså bör erhålla endast provisorisk

karakter, hafva några särskilda bestämmelser icke, såsom Eders Kongl. Maj:ts befallningshafvande ifrågasatt, ansetts erforderliga beträffande redan synade utmål eller förut inmutade områden, till hvilka inmutningsrätten gått förlorad, och ej heller har det syntts lämpligt eller nödigt att låta inskränkningen gälla endast vissa särskilda mineral.

Riksdagen har, på grund af hvad sålunda anförts och med anledning af ofvanberörda motioner, beslutit att för sin del antaga följande

Lag,

innefattande inskränkning i inmutningsrätten.

Häri genom förordnas som följer:

Inom Norrbottens län må under tiden intill den 15 maj 1903 endast för kronans räkning inmutning ske å kronojord, som ej under ständig besittningsrätt innehafves eller är till boställe anslagen.

Denna lag träder genast i kraft.

2:o.

Under återopande af bilagdt utdrag af statsrådsprotokollet öfver jordbruksärenden för den 24 januari 1902 har Eders Kongl. Maj:t i en till Riksdagen samma dag aflämnad proposition föreslagit Riksdagen att för tiden intill den 15 maj 1903 medgifva, att Eders Kongl. Maj:t måtte ega åt svenske män, i den ordning Eders Kongl. Maj:t bestämde, mot årlig afgift och under de vilkor i öfrigt, Eders Kongl. Maj:t faststälde, under en tid för hvarje gång af högst tjugu år upplåta begagnandet af den kronan tillkommande jordegareandel i grufva, med rätt derjemte för den, som erhållit upplåtelsen, att vid upplåtelse tidens utgång ega företräde till jordegareandelens öfvertagande äfven för en förnyad upplåtelse tid, derest sådan ifrågakomme.

Riksdagen, som icke haft något att erinra mot Eders Kongl. Maj:ts nu ifrågavarande framställning, har för tiden intill den 15 maj 1903 medgifvit, att Eders Kongl. Maj:t må ega åt svenske män, i den ordning Eders Kongl. Maj:t bestämmer, mot årlig afgift och under de vilkor i öfrigt, Eders Kongl. Maj:t fastställer, under en tid för hvarje gång af högst tjugu år upplåta begagnandet af den kronan tillkommande jordegareandel i grufva, med rätt derjemte för den, som erhållit upp-

låtelsen, att vid upplåtelse tidens utgång ega företräde till jordegare-
andelens öfvertagande äfven för en förnyad upplåtelse tid, derest sådan
ifrågakommer.

Stockholm den 21 maj 1902. .

Med undersåtlig vörndad.
